

Església de Tarragona

Butlletí Oficial de l'Arquebisbat

Núm. 6

Juny 2010

ESGLÉSIA DE TARRAGONA

BUTLLETÍ OFICIAL DE L'ARQUEBISBAT

6

Tarragona, juny de 2010
3a època. Núm. 444

Secció oficial

Sr. Arquebisbe

Decret pel qual es dóna nom a la capella del barri Gaudí de Reus 235

Homilies

XXIV Trobada Interdiocesana de Vida Creixent..... 235

Aplec de l'Esperit a Terrassa..... 239

Als Quatre Vents

292. El pecat i el rescat..... 243

293. A la felicitat per la penitència..... 244

294. Moderns altaveus de Crist 245

295. Esperit de vida, llibertat i unitat 246

296. Amor trinitari..... 247

Activitats del mes de maig de 2010..... 248

Reflexió d'aquest curs: El prevere i el seu ministeri

Pauta de reflexió personal per a preveres - maig 2010..... 254

Secretaria General i Cancelleria

Nomenaments del mes de maig de 2010 255

Convocatòries

A la reunió n. 18 d'arxiprestos..... 255

A la reunió n. 17 del Consell Pastoral Diocesà..... 256

Temes tractats en les diferents reunions

Reunió n. 185 del Consell Episcopal 257

Reunió n. 18 del Consell del Presbiteri..... 257

Reunió n. 186 del Consell Episcopal 257

Reunió n. 187 del Consell Episcopal.....	258
Reunió n. 18 d'arxiprestos.....	258
Delegació diocesana de vida consagrada	
Carta relativa a la Jornada Pro Orantibus	259
Secció documental	
Any Sacerdotal	
Audiència general del Sant Pare - <i>Munus santificandi</i>	261
Conferència Episcopal Tarraconense	
Missatge als joves de l'Aplec de l'Esperit	264
Secció de notes i comunicacions	
Trobada d'escolans	267
IX Jornades Interdiocesanes de Catequesi.....	267

(36 p.)

Redacció i Administració: Pla de Palau, 2. Telèfon: 977 23 34 12. 43003 Tarragona

Portada: Seminari Conciliar Pontifici de Tarragona.

Edifici de corrent historicista de llenguatge neogòtic construït a finals del s. XIX

Fotografia: Departament per als mitjans de comunicació social de l'Arquebisbat de Tarragona

---

Dip. Legal: T. 2 - 1958

Indústries Gràfiques Gabriel Gibert. C/ Cartagena, 12. Tel. 977 22 45 58. 43004 Tarragona

Composició i muntatge del text: Secretaria General i Cancelleria

Publicitat: Arquebisbat de Tarragona - Secretaria General - Tel. 977 23 34 12 ext. 212 (Montserrat)

Sr. Arquebisbe

DECRET

de 20 de maig de 2010, pel qual es dóna nom a la capella del barri Gaudí de Reus

Vista la sol·licitud presentada en aquest Arquebisbat de Tarragona el dia 17 de març de 2010, signada per Mn. Isidre Torramadé, rector de la Parròquia de Sant Joan Baptista de Reus, i per Mn. Enric Mateu, prevere que en aquests moments atén pastoralment la capella del barri Gaudí de Reus, coneguda com a Centre de Pastoral Barri Gaudí, en què demanen que la capella tingui com a titular la Sagrada Família,

Vistes totes les raons exposades: que la pintura que decora i presideix el presbiteri de la capella des dels inicis és la representació de la Sagrada Família, que la capella es troba situada a tocar de la plaça de la Sagrada Família, que els antics rectors també creuen que hauria de tenir per titular aquesta advocació i que els feligresos són del mateix parer,

Consultat el Delegat diocesà per a la litúrgia,

PEL PRESENT DECRET, a partir de la signatura d'aquest document, el títol de la capella del barri Gaudí de Reus serà de la Sagrada Família.

† Jaume Pujol Balcells

Arquebisbe metropolità de Tarragona i primat

Ho decreta i signa l'Excm. i Rvdm. Sr. Arquebisbe de Tarragona.

Davant meu,

Rosalía Gras Minguella

Secretària general i cancellera

HOMILIA

en la XXIV Trobada Interdiocesana de Vida Creixent a Montserrat. 13 de maig de 2010

Benvolguts Mons. Jesús Murgui, bisbe de Mallorca. Pare Abat i comunitat de Santa Maria de Montserrat. Benvolguts Mn. Miquel Bada, consiliari interdiocesà. Consiliaris i presidents de Vida Creixent de diferents diòcesis

amb seu a Catalunya i de Mallorca i Menorca. Preveres concelebrants i diaques. Benvolguts germans i germanes que participeu en la XXIV Trobada Interdiocesana de Vida Creixent sota el lema «Caminem amb Maria vers el Crist»: Quin lema més bonic i adient per a la vostra trobada!

Acabem de llegir en la primera de les lectures que «després de veure com Jesús era endut al cel, els apòstols se'n tornaren a Jerusalem des de la muntanya de les Oliveres [...]. Tots, unànimement, assistien sens falta a les hores de pregària, amb les dones, amb Maria, la mare de Jesús, i els parents d'ell» (Ac 1,12.14).

El llibre dels Fets dels Apòstols ens presenta aquesta estampa encantadora de la primera vegada que els deixebles es van reunir al voltant de la mare de Jesús, just després de l'ascensió del Senyor al cel. Han passat dos mil anys i els cristians continuem reunint-nos amb ella, com ho fem nosaltres avui, en aquesta muntanya santa, on el Senyor té el seu palau, com hem llegit en el salm responsorial (cf. Sl 86,1).

Maria va perseverar amb els Apòstols i els altres deixebles durant deu dies, esperant la vinguda de l'Esperit Sant: precisament avui es compleixen els quaranta dies de la Pasqua, i encara que celebrarem el proper diumenge l'ascensió del Senyor, tots podem viure una devoció molt bonica: el desenari del Esperit Sant, que ens portarà fins a la Pentecosta, la gran festa de l'Esperit. Us prego que us prepareu molt bé per a aquesta infusió de l'Esperit en nosaltres i en l'Església.

També us demano que encomaneu l'Aplec de l'Esperit, que el dia abans, el dissabte 22, aplegarà a Terrassa milers de joves de tot Catalunya: serà el 10è Aplec de l'Esperit. L'anterior el vam celebrar a Tarragona. Sí, pregueu perquè els nostres joves trobin també Crist a través de Maria; que s'adonin que Crist els ho dona tot i no els treu res.

Tots vosaltres heu de perseverar en la pregària: heu d'estar convençuts que la vostra pregària té un valor molt gran davant Déu i és un gran bé per a l'Església, per al nostre poble, per a tota la humanitat. Malgrat les nostres febleses, les nostres faltes i pecats, en aquest moment de la nostra vida, que d'alguna manera recull tota la nostra existència, volem viure amb coherència la fe cristiana. I la volem viure en aquest moments difícils, de dificultats no sols externes, sinó per desgràcia també internes, dins l'Església, on el pecat s'ha fet més visible.

Però els cristians hem de viure d'esperança. Per mitjà de Maria heu treballat tot l'any per a endinsar-vos una mica més en l'amor del Crist. Li podem dir, com en el nostre cant: Mare, aquí teniu el vostre fill, la vostra filla: en vós he posat la meva confiança i mai més no quedaré confós.

Sant Pau diu en la segona lectura que Déu «ens elegí en Crist abans de crear el món, perquè fóssim sants, irrepressibles als seus ulls» (Ef 1,4).

Déu és al nostre costat. És bonic pensar que cadascú es troba en l'edat i circumstància previstes per Déu des d'abans de la creació del món. No només el naixement, sinó la vida sencera està plena de l'elecció en Crist i de l'amor a Déu de cada fill adoptat en Crist.

La vida és un regal de Déu als homes. Aquesta comprensió de la sagrada dignitat de la persona humana duu a valorar totes les etapes de la vida. L'Església no veu la maduresa com un procés de degradació biològica ni com un període separat de les altres etapes de l'existència, sinó com una possible fase del desenvolupament natural de la vida de tot ésser humà, del qual l'edat madura representa la plenitud.

Hi ha, bé ho sabeu per experiència, molts aspectes favorables en aquesta etapa de la pròpia existència. És el temps que homes i dones poden collir l'experiència de tota la seva vida, fer un discerniment entre l'accessori i l'essencial, i arribar a un nivell de gran saviesa i serenitat profunda. Heu de ser un exemple, amb les vostres virtuts i la vostra fe, davant molts que us contempen, que us estimem. A vegades penseu que no us escolten, i no és veritat. Si diem una paraula de veritat i amb amor, l'Esperit fa que entri en el cor de les persones que estimeu; la llavor sembrada donarà el seu fruit.

Però també hem de treballar perquè la societat d'avui sigui capaç de reconèixer els valors morals, afectius i religiosos que habiten en l'esperit i en el cor dels grans: necessita treballar per a inserir aquests valors en la nostra civilització, que sofreix un desequilibri inquietant entre el seu nivell tècnic i el seu nivell ètic. Vosaltres podeu ajudar molt: amb la vostra pregària, els vostres consells, la vostra alegria...

Esteu, des de la perspectiva que us dóna la vostra edat, en millors condicions que d'altres de posseir aquesta visió serena de moltes coses de la vida. L'Església, a través del vostre testimoniatge i apostolat, pot i ha d'oferir a la cultura actual la seva experiència i la seva fe en l'home, en tot home i en totes les etapes de la seva vida. És una de les moltes maneres que teniu de romandre actius i al servei d'una societat que sap molt, però no estima tant com podria.

Hem tornat a llegir avui aquest evangeli que ens recorda la nostra Mare diligent a servir a la seva cosina Elisabet. Maria li porta Jesús, Maria no sols és el camí, sinó que en aquest cas portava Jesús dins les seves entranyes. I Maria va portar la joia i l'alegria a aquella casa.

Maria és present aquí, a casa seva, en aquest tan estimat monestir de Montserrat, i ens presideix. Mirem-la. Ella ens ensenya com una mare ho fa als fills, tot anant decididament a la muntanya, a casa d'Elisabet. En la intimitat i dins el silenci de la casa de Zacaries, el cor d'Elisabet exulta de goig i l'infant salta feliç dins les seves entranyes. També Maria exulta:

«La meva ànima magnifica el Senyor, el meu esperit celebra Déu que em salva.»

Aquella escena d'intimitat de família que s'esdevenia en un racó provincià de la Judea, i que era alhora l'entrada de Déu en els nostres dies, ens fa palès que la nostra fe cristiana no cerca el camí dels èxits polítics, ni tan sols dels triomfs socials. Ara sabem que aquell infant que va saltar de goig dins el ventre de la mare més tard moriria tràgicament degollat, i Jesús, el Messies, el nostre Salvador, encara amb més escarni: clavat en creu. Certament una espasa de dolor travessarà l'ànima de Maria.

Com Maria, també nosaltres hem de sortir decididament a omplir tots els cors d'aquesta joia de trobar-nos amb Maria —a la qual tothom és cridat—, per tal que, com Elisabet, puguin «cridar amb totes les seves forces» el seu goig: «Qui sóc jo perquè la mare del meu Senyor vingui a visitar-me?»

Aquest és el camí que van recórrer els cristians de Catalunya que es van confiar plenament a Maria. Es van endinsar en els tresors de gràcia que ella sempre ens dona. Hi ha tantes advocacions a la Mare de Déu, començant per la de Montserrat i arribant fins als racons més amagats de les nostres contrades! Heu de viure amb Maria. *La Mare ens alimenta, ens vesteix, en fa regals...* Ella sempre ens porta a Jesús. Per això avui li fem una pregària:

- Li demanem que ens acompanyi en la nostra fe i ens l'enforteixi. Que siguem *fidels a les arrels cristianes de les nostres terres*.
- Que les lleis del nostre país estiguin d'acord amb la dignitat de la persona humana: sobretot aquelles que estan relacionades amb el matrimoni, la família, l'educació, l'ensenyament de la religió, i que la relació entre les persones estigui fundada en la justícia i la caritat, sense discriminacions.
- Li demanem que ens augmenti la fe, l'esperança i la caritat, l'amor: fidels als màrtirs de les nostres terres, des de sant Fructuós fins a tants que han viscut la seva fe amb heroïcitat.
- Li demanem que ens aculli sempre a casa seva: no tinguem por de tornar una vegada i una altra. En l'eucaristia dominical, on podem escoltar la paraula de Déu; en la recepció dels sagraments de l'Església: els de la iniciació cristiana (baptisme, confirmació, eucaristia i penitència), el matrimoni i la unció dels malalts.
- Que ens doni vocacions al sacerdoci, a la vida consagrada, a la vida matrimonial. Que faci fidels als qui Déu ha donat una vocació.
- I els cristians ens hem de distingir per viure amb tots la caritat: perdonar, comprendre, disculpar... i ajudar aquells que més ho necessitin, els pobres materialment i espiritualment.
- Que estimem de debò el Sant Pare, i de manera especial en aquests temps, en què és atacat d'una manera tan brutal: Jesús va dir als seus

deixebles: «Qui us escolta a vosaltres m'escolta a mi. Qui no fa cas de vosaltres, no fa cas de mi, i qui no fa cas de mi, no fa cas del qui m'ha enviat.»

— Li demanem finalment que ens enviï de retorn a les vostres comunitats, per a viure amb més esperança i amor.

Reverendíssim P. Abat i venerable comunitat de Montserrat: us agraïm l'acollida que ens dispenseu en aquesta trobada. Un cop més hem pogut ser partícips de la vostra reconeguda hospitalitat. Us agraïm també la vostra pregària, que tanta força té davant del Senyor.

De manera particular ens encomanem a la Mare de Déu de Montserrat, que ens presideix en aquesta santa casa. A les seves mans posem tota l'activitat pastoral de Vida Creixent, tot demanant-li que l'ompli d'eficàcia espiritual. A ella encomanem també les nostres famílies i les nostres comunitats parroquials i diocesanes.

HOMILIA

en l'Aplec de l'Esperit. Terrassa, 22 de maig de 2010

Benvolguts Srs. Arquebisbes, Srs. Bisbes, preveres concelebrants i diaques, germans i germanes tots en el Senyor.

Estimats joves, nois i noies, vinguts de tots els indrets de Catalunya, de les Balears i d'Andorra. És motiu de gran alegria trobar-nos aquesta tarda, vigília de Pentecosta, per a celebrar l'eucaristia del 10è Aplec de l'Esperit. Era l'any 1978 que, convocats pel Moviment Minyons Escoltes i Guies Sant Jordi, se celebrava el primer aplec a Siurana, un poblet molt bonic i amb gran història de Tarragona, al cim de la serra de la Gritella, a la comarca del Priorat, el darrer poble reconquerit de Catalunya, el 1153. L'experiència de l'Aplec va ser positiva i, convocats pels bisbes de Catalunya, s'han anat celebrant periòdicament fins avui, que celebrem el desè.

L'Esperit és amb nosaltres. Heu treballat el lema d'aquest any —«Amb vosaltres cada dia»— i estic segur que heu descobert moltes coses boniques, entre elles que no estem sols, que l'Esperit és amb nosaltres, sí, i cada dia. Jesús ha complert la promesa. Havia dit als Apòstols que ell marxaria, però que no els deixaria orfes, que els enviaria el Consolador, l'Esperit de la Veritat que els faria conèixer totes les coses. I ho va complir. Com ens ho explicava sant Lluç als Fets dels Apòstols, que hem escoltat a la primera lectura, «durant la celebració de la diada de la Pentecosta es trobaven tots junts en un mateix lloc quan, de sobte, se sentí venir del cel un so com si es girés una ventada violenta, i omplí tota la casa on es trobaven asseguts. Llavors [...] tots quedaren plens de l'Esperit Sant».

I aquell petit grup d'apòstols i deixebles van deixar la por al Cenacle i van sortir als carrers per anunciar que aquell que havia estat crucificat feia molt poc —cinquanta dies— havia ressuscitat, era viu i oferia a tota la humanitat un camí de vida i de felicitat, un camí ple de sentit que portava a la felicitat plena i perdurable, al Cel, i que seria per sempre. I es posava en marxa l'Església. I l'Esperit mai no l'ha deixada. Pobres de nosaltres si no el tinguéssim! És amb nosaltres cada dia i hi serà fins a la fi del món.

Nosaltres som els hereus de la fe i de l'esperança; nosaltres, tots, grans i joves, nois i noies, mossens, seminaristes, diaques, bisbes... tots nosaltres, pel voler de Crist, hem de ser testimonis en el nostre món, testimonis de la fe i de l'esperança, però sobretot per la fe i per l'esperança, testimonis de l'amor. Això només és possible per la força de l'Esperit Sant.

Avui, amb el convenciment que ell «és amb vosaltres cada dia», us voldria animar a comprometre-us a viure la fe, a viure-la cada dia, en els vostres ambients, perquè és meravellós, val la pena i és el camí segur per a ser feliços.

Estimats nois i noies, el meu desig, avui particularment, és que sigueu molt feliços, que estigueu molt contents, perquè Déu, el nostre Pare, us estima, ens estima, i Jesucrist és viu i és amb nosaltres cada dia per la Paraula i l'Eucaristia i l'Esperit Sant. Pensant en aquesta felicitat em vénen al pensament tants homes i dones, milions, que han seguit aquest camí i han estat feliços. Molts, la majoria, els desconexem; alguns, canonitzats per l'Església, els coneixem i són per a tots un model i un exemple. En tenim tants! No n'anomenaré cap, però vull subratllar algunes coses que són comunes a les vides de tots ells i que ens poden servir a nosaltres, avui, a viure el testimoniatge que us deia al principi.

Mireu, una característica de tots els marcats per l'Esperit és que van ser amics de Déu. I tu i jo, cada un de nosaltres, si volem deixar treballar l'Esperit dins nostre, hem de ser amics de Déu. Amics de Déu!, que no és dir qualsevol cosa: Amics de Déu! I per això és tan important el tracte amb Déu Pare, i amb Jesucrist, i amb l'Esperit Sant; la pregària, l'oració, que a vegades fem comunitàriament i que sempre —jo us diria que cada dia— hem de fer personalment. Si de veritat volem ser amics de Jesús l'hem de tractar, que això és fer oració: obrir-li el cor, explicar-li les coses que ens passen, demanar-li les coses que hàgim de menester, i també demanar-li per aquells que estimem i per les necessitats —tantes— que hi ha al món. Aquesta pregària diària, acompanyada de la lectura i meditació de la paraula de Déu, ens farà amics de Déu. Si no preguem no serem amics seus. Potser en serem companys, però el més segur és que amb el temps ens oblidem de Déu. Que trist que seria. No li ha de passar a cap dels qui estem celebrant aquest Aplec de l'Esperit. No deixeu de fer una estona de pregària cada dia per a ser de veritat amics de Déu!

Una altra característica dels marcats per l'Esperit és que eren uns enamorats de la sagrada eucaristia. Jesús, que després de la resurrecció va tornar al Pare, s'ha quedat entre nosaltres en el misteri de l'eucaristia. Així, cada vegada que celebrem la santa missa el sacerdot repeteix les paraules de Jesús: «això és el meu cos», «això és la meva sang», i per la força del Sant Esperit es renova la redempció i es fa present, misteriosament però realment, de veritat, en el pa i el vi de l'eucaristia, que ja no són pa i vi sinó el cos i la sang de Crist, i és l'aliment de les nostres ànimes. Els amics de Déu estimen l'eucaristia, el tresor més gran de l'Església, i en conseqüència visiten Jesús al sagrari i fan estones d'adoració, i naturalment participen sempre que poden en la santa missa i combreguen, sobretot els diumenges, que és el dia del Senyor.

Cap diumenge sense missa, i rebre la comunió amb les degudes disposicions, amb l'ànima neta. Si cal, confessant-se abans per estar ben nets per a rebre Jesús en la comunió. No podem oblidar —ho hem sentit a l'evangeli— que el primer do de Jesús ressuscitat a l'Església, després de desitjar-los la pau, va ser el do de l'Esperit Sant per a perdonar els pecats. Hem d'estimar aquest sagrament de la confessió que a més de donar-nos el perdó ens fa humils, ens fa créixer i ens dóna força per a la lluita quotidiana.

També es destaca en els marcats per l'Esperit que eren persones que es van desgastar treballant. Si féssim una llista veuríem quina varietat de treballs i de carismes sortirien, però de tots podríem dir —podem dir— que eren uns treballadors incansables. I és que el treball ens dignifica i ens fa col·laboradors de Déu creador, amb el treball fem avançar la societat i ens guanyem la vida. La majoria de vosaltres sou estudiants: el vostre treball és l'estudi. Heu d'estudiar, i molt, us heu de preparar per al futur, us heu de preparar per a fer avançar la societat per camins bons, i això serà possible si estudeu i us prepareu.

I un punt essencial dels marcats per l'Esperit, perquè ens és essencial pel fet de ser cristians, és l'amor. Déu és amor, i hem estat creats per a estimar. L'Esperit Sant és l'amor de Déu vessat en els nostres cors. La nostra vida serà plena i feliç (no perdeu de vista que tot el que anem dient són les coses que ens fan feliços), repeteixo, la nostra vida serà plena i feliç si estimem, si ens estimem els uns als altres tal com Jesús ens ha estimat. És el seu manament, el manament nou. Si per una cosa ens hem de distingir i destacar és per ser persones que estimem, que ens esforcem per fer el bé als altres, a tothom, a canvi de res, sense esperar compensacions. «Com jo us he estimat»: aquest és un amor que arriba al perdó del qui m'ha ofès, cosa que ens costa molt.

Estimar és estar pendent dels altres, servir, saber els seus gustos per a poder-los complaure, i donar alegries; és mirar els pares amb ulls d'amor

i tractar-los amb el respecte i la bondat que es mereixen; és somriure i ser el primer a dir bon dia als qui ens envolten; és no passar de ningú i ser al costat del qui pateix i també alegrar-nos amb el qui viu una alegria; és passar per alt una paraula rebuda desencertada i posar-se en lloc de l'altre, que potser ha actuat malament sense mala intenció; estimar és... ho deixo aquí perquè cadascú, il·luminat per l'Esperit que és «amb vosaltres cada dia», completi la llista, que és molt llarga.

Una recomanació: no deixeu d'assistir i participar en els grups de joves de les vostres parròquies, o en els moviments i associacions, en els clubs juvenils o esportius. Trobar-nos amb els altres i acceptar els mitjans de formació que ens ofereixen també ho necessitem per a avançar en el camí.

I per acabar, trobant-nos a la recta final de l'Any Sacerdotal, no puc deixar de fer una crida a tots els nois aquí presents a plantejar-vos, demanant la llum de l'Esperit Sant, si nostre Senyor us crida a ser sacerdots. Hi ha diferents vocacions: al matrimoni, a la vida consagrada, a la consagració enmig del món, a les missions... Déu nostre Senyor té una vocació, una crida per a cada persona, i cadascú l'ha de descobrir. Però avui, cap al final de l'Any Sacerdotal, ningú no s'ha d'estranyar que em centri en la crida al sacerdoti. Nostre Senyor va cridar els Apòstols a deixar-ho tot i seguir-lo, i així ha anat cridant al llarg dels segles nois, homes, que ho deixen tot per ser, en nom de Jesucrist, administradors de les meravelles de Déu; per ser els bons pastors que, en nom seu, donen la vida per les ovelles, el poble de Déu, la gran família dels fills de Déu.

Nois que m'escolteu, si l'Esperit us fa sentir la crida de Déu a deixar-ho tot i seguir-lo, no tingueu por, digueu-li que sí, encara que hi hagin dificultats, creus, no importa, que Déu us necessita i en la vostra entrega trobareu la felicitat, una felicitat que us puc dir, per experiència pròpia, que és meravellosa, i això us ho podria dir també cada un dels meus germans bisbes i dels mossens que estan concelebrant l'eucaristia, i tots els mossens de les vostres parròquies que potser no han pogut ser avui aquí. Si sentiu en el vostre cor: «Jo podria ser mossèn», reseu, demaneu forces a l'Esperit Sant i parleu-ho amb el vostre mossèn per a poder madurar aquesta crida i, si Déu ho vol, entrar al Seminari per a començar el camí que porta al sacerdoti, do de Jesús a la seva Església, tan necessari en els nostres temps. I a tots els altres us animo a resar perquè aquells qui Déu vulgui cridar sentin la crida i tinguin la valentia de respondre-hi afirmativament.

A les mans de la Mare de Déu i mare nostra poso aquests desitjos que us acabo d'exposar i li encomano el fruits d'aquest Aplec de l'Esperit de Terrassa d'aquest any 2010 que ens han de relançar a viure amb intensitat i participació les Jornades Mundials de la Joventut, l'estiu del 2011 a Madrid, amb el sant pare Benet XVI, que tant estimem. I abans ens visitarà

a Barcelona, el proper 7 de novembre, per a consagrar l'altar de la Sagrada Família.

Veniu, Esperit Sant, ompliu el cor dels vostres fidels i enceneu-hi la flama del vostre amor. Amén. Al·leluia.

ALS QUATRE VENTS

292. EL PECAT I EL RESCAT

2 de maig de 2010

En les seves famoses *Cròniques de Nàrnia*, la novel·la de ficció de C.S. Lewis portada al cinema amb gran èxit, lectors i espectadors entren en el món fantàstic governat per una reina malvada a la qual acompanyen quatre nens. Un d'ells, l'Edmund, revela el parador dels seus germans amagats, pecat que havia d'implicar-li la mort, i Aslan, el lleó, s'ofereix a substituir-lo i mor en lloc seu després d'horribles turments. Finalment el lleó ressuscita i venç en la batalla final contra el mal. El simbolisme cristià hi és més que evident. Per Setmana Santa hem recordat com Jesús es lliura en rescat nostre, és clavat a la creu i després torna a la Vida com a primícia dels ressuscitats.

Déu no es desentén de la sort del pecador. Precisament s'ha fet home en Jesucrist per a redimir-nos. En el món actual hi ha una clara pèrdua del sentit del pecat i això comporta necessàriament una pèrdua de la funció de Crist com a redemptor. Si no hi hagués pecat, quina necessitat hi hauria de redempció?

Després de repassar les diverses virtuts cristianes, el *Compendi del Catecisme de l'Església catòlica* es deté en la consideració de la realitat del pecat. Alguns veuen el pecat com un simple error, com qui s'equivoca de carretera quan va de viatge, o com qui amb un mal gest trenca un gerro de casa seva per malaptesa. Però en ell hi ha alguna cosa més profunda, que fa que tots els pecats s'assemblin al primer, al d'Adam i Eva: no fer la voluntat de Déu. El pecat no és una distracció o un error de càlcul, sinó una acció moral en la qual, en cerca egoista d'un bé nostre, per exemple un possible plaer immediat, s'oblida, es posterga o fereix la relació amb Déu i amb els nostres germans.

Uns altres pensen que Déu és massa gran per a ser ferit pels pecats d'uns éssers que, en la immensitat de l'Univers, són a penes no-res. Però Déu no veu les coses així. Per a ell les persones no són com una formiga que es passeja sobre el llom d'un elefant, sinó que són objecte del seu amor. Per aquest motiu els pecats fereixen efectivament els qui els cometem, però també Déu, perquè va voler unir la seva sort a la nostra. Els qui tenen experiència de pares saben bé que quan un fill pateix, ells també pateixen.

El consol que tenim, en la nostra experiència de pecadors, és la misericòrdia divina. Déu mateix, a través del sagrament de la penitència, esborra les nostres faltes una vegada i una altra, fins a setanta vegades set, i ens retorna la gràcia i amb ella l'alegria veritable. Tal com passa en el si d'una família quan es restableix l'harmonia trencada abans per algun motiu, en la vida humana cap cosa no retorna tant la pau a l'esperit com la tornada a la llar, en aquest cas a l'amistat amb Déu.

† Jaume Pujol Balcells

Arquebisbe metropolità de Tarragona i primat

293. A LA FELICITAT PER LA PENITÈNCIA

9 de maig de 2010

Quan l'ancià rector Ducreux va introduir oficialment Joan Maria Vianney a la parròquia d'Ars, a la qual donaria tanta fama, com qui ensenya la seva casa nova a un nouvingut, el va anar acompanyant per diversos espais: primer a l'altar, on va obrir el sagrari; després al confessional, a la trona, a la pila baptismal...

El Rector d'Ars va celebrar sempre amb molta devoció a l'altar, es rendia en adoració davant el sagrari, batejava els nens i predicava des de la trona als fidels, cada vegada més nombrosos, molts vinguts de fora, fins al punt que a l'estació de tren de Lió van obrir una taquilla només per a vendre els bitllets per anar a Ars. Però la seva major dedicació en temps la va donar al confessional, davant el qual esperaven cues de penitents a vegades moltes hores.

Durant aquest Any Sacerdotal proclamat per Benet XVI en memòria d'aquest sant, vull tornar a algunes consideracions sobre el pecat i la penitència —que ja vaig iniciar la setmana passada—; un tema ardu per a la mentalitat d'avui, però necessari, encara que pugui semblar paradoxal, per a entendre l'alegria cristiana.

Podríem començar observant que no hi ha ningú que pugui dir: aquest és un sagrament que jo no necessito. Tots som com el Fill pròdig, alguna vegada ens apartem de la casa del Pare, de la voluntat de Déu i hem de tornar a ell. O com el fill gran que es va quedar a casa i que, en la seva rutina, no apreciava el do que suposava aquesta proximitat habitual.

Per altra banda, la conversió no és d'una vegada per sempre. Chevrot observa que el fill menor de la paràbola no va quedar segurament lliure per a sempre dels bruscos embats de la passió. Orígenes va advertir ja al segle tercer: «No creguis que canviar de vida es fa d'un sol cop: cada dia cal renovar aquesta novetat de vida. La conversió» —escriu l'autor citat— «no

és, com alguns imaginem, una condició prèvia per a la vida cristiana, una espècie d'antecambra per la qual ens introduïm en el Regne, és la condició permanent per a la vida cristiana, la transformació radical i mai no acabada que tendeix a fer de nosaltres fills de Déu.»

Per això l'Església recomana la confessió freqüent. És el remei posat per Crist, i encarregat als seus Apòstols: «Al qui perdonareu els pecats li quedaran perdonats» (Jn 20,23). L'alegria que es viu a la casa del pare —que representa Déu— quan torna el fill que s'havia perdut, és la que ens espera cada vegada que acudim a aquesta ratlla i creu que procedeix de la redempció de Crist. És una alegria que es manifesta en la pau interior i que es trasllada als qui conviuen amb nosaltres. El món feliç només existirà si cadascú és feliç en el seu interior.

† Jaume Pujol Balcells

Arquebisbe metropolità de Tarragona i primat

294. MODERNS ALTAVEUS DE CRIST

16 de maig de 2010

En el ja llunyà any 1967 el papa Pau VI dirigia al món un missatge amb motiu de la primera Jornada Mundial de les Comunicacions Socials. Benet XVI ha fet el mateix per a la jornada que se celebra aquest diumenge, 16 de maig, en ocasió d'una edició que ja és la número 44. Els temps han canviat, però el missatge de fons és el mateix. El papa Montini es va inspirar en una constitució conciliar, referida a l'Església i al món modern, per a redactar aquell primer text en el qual glossava els nous mitjans de comunicació de masses que permeten —deia— superar els límits d'espai i temps i que converteixen l'home en ciutadà del món i testimoni d'esdeveniments en llocs remots. Aquesta major facilitat de comunicació (pensava sobretot en el desenvolupament de la ràdio i de la televisió), si s'utilitzava bé, podria acréixer la fraternitat universal que té les seves arrels en la filiació divina.

Benet XVI dedica aquest any 2010 el seu missatge a un tema específic que Pau VI no podia ni somniar. Estem en l'era de l'Internet i el Papa titula el text: «El sacerdot i la pastoral en el món digital: els nous mitjans al servei de la Paraula.» Comenta el Papa que les comunitats eclesials han incorporat els nous mitjans com a instruments ordinaris d'expressió i de contacte amb el propi territori, i fa una crida perquè pugui complir-se de manera més eficaç la tasca primera del sacerdot, que és anunciar Crist, la paraula de Déu feta carn, i comunicar la gràcia divina que ens salva mitjançant els sagraments.

Recorda per a això una famosa frase de sant Pau, referida a la necessitat de la predicació de Crist: «Ara bé, com podran invocar-lo, si no hi creuen?

I com creuran en ell, si no n'han sentit parlar? I com en sentiran parlar, si ningú no l'anuncia?» (Rm 10,14). «Les vies de comunicació obertes per les conquestes tecnològiques» —assenyala Benet XVI— «s'han convertit en un instrument indispensable per a respondre adequadament aquestes preguntes, que sorgeixen en un context de grans canvis culturals, que es noten especialment en el món juvenil.»

En efecte els joves són els primers agents de la comunicació, i els més experts. L'experiència dels grans no és vàlida perquè abans no existia. No obstant això, els mitjans digitals són només el suport, el vehicle pel qual transiten idees, però l'important és el contingut i l'experiència pot servir per a posar èmfasi en la veritat sobre l'hipotètic, en la veritat sobre els rumors, distingint el gra de la palla.

No hem de tenir por dels mitjans digitals. Per contra, hem d'entrar en aquest món amb la consciència que no n'hi ha d'altre i que pot ser molt positiu. Des del Vaticà fins a la més humil parròquia, passant pel web de l'Arquebisbat, la veu de l'evangeli pot arribar més lluny que des de totes les troncs a les quals abans pujaven els predicadors. Infinitament més lluny i amb més eficàcia si deixem que sigui Crist qui parli i li fem de moderns altaveus. I això és tasca de tots.

† Jaume Pujol Balcells

Arquebisbe metropolità de Tarragona i primat

295. ESPERIT DE VIDA, LLIBERTAT I UNITAT

23 de maig de 2010

Cada any, quan arriba la solemnitat de la Pentecosta, se'ns fa present la pregunta de qui és realment l'Esperit Sant, com el podem reconèixer, què és el que fa. L'Himne que avui ens recorda la litúrgia, el *Veni, Creator Spiritus*, ens dona ja una resposta: tot el que existeix és obra d'aquest Esperit creador. L'Esperit surt al nostre encontre a través de la creació i de la bellesa del món.

Però l'Esperit Sant ve també en ajut nostre perquè ha entrat en la història i ens parla de nou a través de Jesucrist. Sant Joan recorda: «A Déu, ningú no l'ha vist mai: el seu Fill únic, que és Déu i està en el si del Pare, és qui l'ha revelat» (1,18). Per tant, l'Esperit, a través de Jesús, fa penetrar la nostra mirada en la intimitat de Déu. I si això no fos suficient, el Senyor no sols ens permet aquesta mirada en la intimitat de Déu, sinó que Déu ha sortit de la seva intimitat i ha vingut al nostre encontre en Jesús, per obra de l'Esperit Sant.

Què ens porta aquest Esperit? Sobretot vida i llibertat. Altre cop és sant Joan qui ens ho transmet: «Jo he vingut perquè [...] tinguin vida, i en tinguin

a desdir» (10,10). No és possible, en aquestes breus línies setmanals, detenir-se a glossar tota aquesta riquesa, però sí que voldria recordar, aprofitant que avui se celebra la Jornada de l'Apostolat Seglar, que tota la riquesa de vida i llibertat que veiem en tants moviments, grups i comunitats eclesials que han anat sorgint en els últims temps són fruit de l'acció incessant de l'Esperit que dóna vida i canalitza la llibertat dels fills de Déu.

Tota aquesta riquesa espiritual manifesta també la gran set de Déu que hi ha en tots els homes i dones. El desig de vida i de llibertat autèntica, responsable, ha d'impregnar tots els moviments eclesials que han de ser escoles de llibertat. Però juntament amb la vida i la llibertat, i precisament perquè les dóna, l'Esperit Sant dóna també unitat. Es tracta de tres dons inseparables entre si. Altra volta escoltem sant Joan, quan recull les paraules de Jesús a Nicodem que va de nit a trobar-lo buscant la veritat: «L'Esperit bufa allà on vol» (3,8). Però la voluntat de l'Esperit no és arbitrària, és la voluntat de la veritat i del bé.

La gran i riquíssima diversitat que trobem en l'Església manifesta, ni que sigui de manera tènue, la riquesa de l'essència divina i ens fa entendre que són molts els camins perquè tots els homes i dones, en el si de l'Església, arribin a conèixer i estimar Déu.

† Jaume Pujol Balcells

Arquebisbe metropolità de Tarragona i primat

296. AMOR TRINITARI

30 de maig de 2010

Acabat el temps de Pasqua, cada any reprenem el temps que s'anomena «de durant l'any» amb la solemnitat de la Santíssima Trinitat. Com que aquest misteri és el més gran de la nostra fe i ens il·lumina sobre l'essència de Déu, a la qual s'arriba amb la contemplació més que no pas amb la raó, l'Església dedica cada any aquesta jornada als religiosos contemplatius i l'anomena Dia Pro Orantibus, pels qui estan sempre en oració.

Ara bé, no pensem que aquest gran misteri —la trinitat de persones en Déu, en una perfecta unitat— hagi de ser una cosa estranya als fidels corrents; al revés, es tracta del nucli més profund de la nostra fe, ja que es refereix a com és Déu en si mateix: per bé que no puguem aclarir del tot el misteri, això no vol dir que no puguem entendre'n alguns detalls i que no hagi de tenir una influència decisiva en la nostra vida.

Si recordeu la capella Sixtina, al Vaticà, us vindrà a la memòria que Miquel Àngel Buonarrotti va pintar a la volta de la capella Déu abraçat a una figura juvenil —la Saviesa— mentre crea l'home tocant amb el dit la punta

del dit d'Adam. Jesucrist, Saviesa de Déu, existeix des de sempre juntament amb Déu Pare i tot ha estat creat en ell i per a ell. Alhora, l'amor del Pare i del Fill és tan gran —no podria ser d'altra manera ja que Déu mateix és amor— que aquest amor mutu es personalitza en l'Esperit Sant, que procedeix del Pare i del Fill. ¿Ens ha d'estranyar, això, si de fet en l'amor humà passa una cosa semblant? L'amor dels esposos és tan gran que es fa present, es personalitza, en els fills.

El corrent d'amor intratrinitari cal que inspire totes les relacions humanes. Les relacions «en Déu», entre les divines persones, són d'amor, de donació i de lliurament. Les nostres relacions interpersonals, també amb els que no són estrictament de la nostra família, han de ser amoroses; així la nostra conducta serà vertaderament humana i digna i farem palès que tots, també els qui ens són més allunyats, pertanyem a l'única família humana.

Déu no està sol, no és un Déu solitari ocupat en les seves coses i desentès d'allò que en algun moment de la història va crear; podríem dir que Déu viu «en família», trinitàriament, i això ens fa entendre una mica més que les famílies dels homes no són meres estructuracions per a poder sobreviure uns anys, sinó una autèntica plasmació del pla de Déu que és alhora etern i salvífic, el lloc més adequat per al desenvolupament de la persona.

M'encomano a les pregàries de les comunitats contemplatives del nostre arquebisbat, a les quals prego que resin per tots els fidels de l'arxidiòcesi tarragonina, per la nostra societat, per totes les necessitats en aquests temps de crisi. I a Déu u i tri aixequem tots la nostra pregària perquè mai no manquin vocacions contemplatives que facin de la seva vida un lliurament complet a Déu i siguin punts de llum en el nostre firmament.

† Jaume Pujol Balcells

Arquebisbe metropolità de Tarragona i primat

ACTIVITATS DEL SR. ARQUEBISBE

del mes de maig de 2010

Dissabte 1

Rep visites.

A l'església parroquial de Sant Bernat Calbó de Reus, celebra l'eucaristia i administra el sagrament de la confirmació a un nodrit grup de joves i adults.

Diumenge 2

A l'ermita de Sant Bonifaci de Vinaixa, participa en l'aplec festiu de Sant Bonifaci: presideix la celebració eucarística i comparteix el dinar popular.

A Vinyols i els Arcs, participa en l'Aplec de Cristians del Baix Camp: al centre cultural assisteix a la conferència del Dr. Eugeni Perea Simón sobre «Les arrels cristianes dels nostres pobles», i a l'església parroquial de Santa Caterina presideix la solemne eucaristia concelebrada.

Dilluns 3

A l'església de Santa Maria del monestir de Santes Creus, acompanyat per Mn. Antonio Martínez Subías, delegat diocesà per al patrimoni artístic i documental i l'art sacre; pel Sr. Andreu Muñoz Melgar, director del Museu Bíblic Tarraconense, i pel Sr. Agustí Alcoberro, director del Museu d'Història de Catalunya, visita els treballs de restauració que duu a terme la Direcció General de Patrimoni de la Generalitat de Catalunya al panteó reial.

Rep visites.

Dimarts 4

A la casa de l'arquebisbat, presideix la reunió n. 185 del Consell Episcopal.

Rep visites.

A la capella del Santíssim de la Catedral, fa l'exposició del Santíssim i administra el sagrament de la reconciliació.

Dimecres 5

Rep visites.

A l'església parroquial de Sant Joan Baptista de Reus, presideix l'eucaristia amb motiu de la festa de l'Acies de la Legió de Maria i de l'homenatge que es ret a Mn. Josep Asens pels seus 40 anys de servei com a director espiritual i consiliari d'aquesta associació de fidels.

Dijous 6

A la casa de l'arquebisbat, presideix la reunió n. 18 del Consell del Presbiteri.

Rep visites.

A l'església parroquial de Sant Josep Obrer de Torreforta, celebra l'eucaristia, durant la qual beneeix la nova capella del Santíssim i administra el sagrament de la confirmació a un grup de joves i adults. Després comparteix el sopar amb la comunitat dels pares jesuïtes.

Divendres 7

Rep visites.

Als estudis de TAC12 a Tarragona, és entrevistat pel periodista Xavier

Abelló per a l'espai 12 Qüestions sobre temes d'actualitat de l'Església i del món.

A l'església parroquial de Sant Salvador del Vendrell, celebra l'eucaristia i administra el sagrament de la confirmació a un nodrit grup de joves i adults.

Dissabte 8

Dins la visita pastoral a l'arxiprestat de la Conca de Barberà, continua amb la visita a l'agrupació de parròquies de Sarraí, on és rebut pel consistori de la vila. A continuació visita Forès, hi celebra l'eucaristia estacional i comparteix el dinar amb el Sr. Alcalde i amb membres del Consell Parroquial. A la tarda visita Pontils, Santa Perpètua de Gaià, Vallespinosa i Vallverd.

A l'església parroquial de Sant Feliu Màrtir de Constantí, celebra l'eucaristia i administra el sagrament de la confirmació a un grup de joves.

Participa en el sopar benèfic a favor del Telèfon de l'Amistat.

Diumenge 9

A l'església parroquial de Sant Llorenç de Llorenç del Penedès, administra el sagrament de la confirmació.

A l'església parroquial de Sant Jaume de Sant Jaume dels Domenys, administra el sagrament de la confirmació.

A la tarda, a la Parròquia de Santa Maria de Solivella, coincidint amb l'Aplec de cristians de la Conca de Barberà, presideix els actes de clausura de la visita pastoral a l'arxiprestat de la Conca de Barberà: fa una xerrada sobre l'Any Sacerdotal i presideix la solemne eucaristia concelebrada per gairebé tots els preveres de l'arxiprestat.

Dilluns 10

Rep visites.

A la Catedral, celebra l'eucaristia d'inauguració del XII Congrés Nacional de Comunitats de Regants organitzat per la Federación Nacional de Comunidades de Regantes (FENACORE) que se celebra a la ciutat.

Dimarts 11

A la casa de l'arquebisbat, presideix la reunió n. 186 del Consell Episcopal.

Rep visites.

A la capella del Santíssim de la Catedral, fa l'exposició del Santíssim i administra el sagrament de la reconciliació.

Dimecres 12

A la casa de l'arquebisbat, fa una roda de premsa juntament amb la delegada diocesana per a la pastoral de joventut i el consiliari de la delegació per tal de presentar als mitjans de comunicació la propera celebració de l'Aplec de l'Esperit a Terrassa i els actes organitzats amb motiu de l'arribada a la ciutat de la creu de la Jornada Mundial de la Joventut que tindrà lloc a Madrid l'agost del 2011.

Rep visites, entre d'altres els directius de l'Obra Social d'Ibercaja per tal de donar suport al projecte jubilar missioner de Kampanga.

Dijous 13

Rep visites.

Al monestir de Santa Maria de Montserrat, presideix els actes de la trobada de Vida Creixent de la nostra província eclesiàstica i de Mallorca i Menorca: comparteix el dinar de germanor i presideix la solemne eucaristia concelebrada.

Divendres 14

Rep visites.

A l'església del Col·legi Mare de Déu del Carme de Tarragona, celebra l'eucaristia amb motiu de la graduació dels alumnes de Batxillerat.

A l'església parroquial de Sant Julià de l'Arboç, administra el sagrament de la confirmació.

Dissabte 15

Amb motiu de l'arribada de la creu de les Jornades Mundials de la Joventut a la nostra arxidiòcesi, a la presó provincial de Tarragona presideix el via crucis amb els interns, animat pels voluntaris de la pastoral penitenciària i pels de la Delegació diocesana de pastoral de joventut.

A l'església parroquial de Sant Salvador de Picamoixons, administra el sagrament de la confirmació.

A la Catedral, presideix la vetlla de pregària amb la creu de les Jornades Mundials de la Joventut.

Diumenge 16

Tot seguint l'itinerari de la creu de les Jornades Mundials de la Joventut, al santuari de la Mare de Déu de Misericòrdia de Reus, presideix l'eucaristia en la solemnitat de l'Ascensió.

A l'església del monestir de Santa Maria de Poblet, presideix les segones vespres de la solemnitat de l'Ascensió, amb motiu de la presència al monestir de la creu de les Jornades Mundials de la Joventut.

Dilluns 17

A la casa de l'arquebisbat, presideix la reunió n. 187 del Consell Episcopal.

A la seu de Càritas Interparroquial de Reus, participa en la reunió del seu Consell.

Al Seminari Pontifici de Tarragona, el Cor i Orquestra dels Amics de la Catedral li lliuren una relíquia de sant Fructuós que van recollir en el seu viatge a San Fruttuoso di Capodimonte.

Dimarts 18

A la Catedral, participa en la trobada d'adolescents i joves dels col·legis de Tarragona amb la creu de les Jornades Mundials de la Joventut. A continuació participa en la processó que porta la creu fins al Camp de Mart, on els alumnes del Col·legi Sant Pau Apòstol de Tarragona fan la representació del musical *Som flama*.

Rep visites.

A la capella del Santíssim de la Catedral, fa l'exposició del Santíssim i administra el sagrament de la reconciliació.

Dimecres 19

Rep visites.

A Barcelona, presideix la reunió de delegats d'ensenyament de les diòcesis amb seu a Catalunya (SIERC).

Al Seminari Interdiocesà de Barcelona, presideix l'eucaristia i confereix el ministeri del lectorat als seminaristes Albert Fortuny i Jordi Sala.

Dijous 20

Rep visites, entre d'altres la de Mons. Miquel Barbarà, degà president del Capítol de la Catedral; el Sr. Casimir Sala, administrador gerent de l'empresa Urcotex, i l'arquitecte Joan Figuerola, amb motiu de l'inici de les obres de la 4a fase de la restauració de la Catedral. A continuació participa en la roda de premsa de presentació d'aquestes obres als mitjans de comunicació.

A l'església parroquial de Sant Francesc d'Assís de Tarragona, administra el sagrament de la confirmació.

Divendres 21

Rep visites.

Visita la comunitat de germanes grans de les Carmelites de la Caritat-Vedruna de Tarragona i comparteix amb elles el dinar.

A l'església parroquial de Sant Miquel Arcàngel de Mont-roig del Camp, administra el sagrament de la confirmació.

Dissabte 22

A Terrassa, participa en els actes del X Aplec de l'Esperit i en presideix la solemne eucaristia de clausura.

Diumenge 23

A la Catedral, presideix el solemne pontifical de Pentecosta, durant el qual administra el sagrament de la confirmació.

A l'església parroquial de Sant Fructuós de Tarragona, administra el sagrament de la confirmació.

De dilluns 24 a dimecres 26

Viatja a Roma per a participar en la reunió de l'assemblea de la Conferència Episcopal Italiana com a representant de la Conferència Episcopal Espanyola.

Dijous 27

A la casa d'espiritualitat dels pares rogacionistes del santuari de la Mare de Déu de Loreto de Tarragona, presideix la reunió n. 18 dels arxiprestos.

Rep visites.

A l'església parroquial de la Santíssima Trinitat de Tarragona, administra el sagrament de la confirmació.

Divendres 28

Es fa present a la sortida de la Caminada de Primavera del Consell Consultiu de la Gent Gran del Consell Comarcal del Tarragonès que, des de Tarragona fins a Renau, fan un tram del camí de Sant Jaume.

Rep visites.

Al santuari de la Mare de Déu de Loreto, de la Parròquia de Sant Cosme i Sant Damià del Molnars, administra el sagrament de la confirmació.

Dissabte 29

A la casa de les claretianes de Reus, predica una meditació, celebra l'eucaristia i comparteix el dinar amb el grup de la Renovació Carismàtica Catòlica.

A l'església parroquial de Sant Esteve Protomàrtir de Vila-seca, administra el sagrament de la confirmació.

Diumenge 30

A l'església parroquial de Sant Andreu de la Selva del Camp, administra el sagrament de la confirmació.

A Salomó, amb motiu de l'Aplec arxiprestal del Tarragonès Llevant,

presideix les vespres solemnes, i a l'església parroquial, assisteix a la representació del Ball del Sant Crist.

Dilluns 31

A la casa de l'arquebisbat, és entrevistat pel rotatiu *La Vanguardia*.

Rep visites, entre d'altres la de la coordinadora dels Mossos d'Esquadra de la demarcació.

Al santuari de la Mare de Déu del Sagrat Cor de Tarragona, presideix l'eucaristia amb motiu de la festa de la Visitació de la Mare de Déu.

Reflexió d'aquest curs: El prevere i el seu ministeri

PAUTA

de reflexió personal per a preveres

MAIG 2010

El dia 24 de maig de 2010 Mons. Sebastià Taltavull ens oferirà la seva exposició entorn dels temes:

Escolta i anunci de la Paraula. Els preveres, educadors de la fe dels seus germans. Catequesi. Homilia.

PAUTA DE REFLEXIÓ:

- Llegiu i estudeu assíduament la paraula de Déu, especialment les lectures de l'eucaristia diària i dominical?
- Prepareu l'homilia, hi dediqueu temps, reflexió i pregària? Us serviu d'algun ajut per a preparar aquest moment tan important del vostre servei d'educadors de la comunitat?
- Us feu presents en algun moment a les sessions de catequesi dels diferents nivells?
- Quina atenció presteu als catequistes per tal d'ajudar-los a realitzar la seva tasca?
- Teniu alguna relació amb els professors de religió de les escoles de la Parròquia?

Secretaria General i Cancelleria

NOMENAMENTS

del mes de maig de 2010

El Sr. Arquebisbe, Dr. Jaume Pujol Balcells, ha signat, durant el mes de maig, els següents nomenaments:

04/05/2010 Mn. Jaume Gené Nolla, viceconsiliari de l'Hospitalitat de la Mare de Déu de Lourdes de Tarragona.

Mn. Rafael Serra Abellà, director espiritual de la Legió de Maria de Reus.

Mn. Josep Martí i Aixalà, capellà de la residència de les Germanetes dels Pobres de Reus.

17/05/2010 Sr. Carles Baches Pla, viceeconòmic diocesà.

I ha confirmat el següent nomenament

28/05/2010 Sr. Francesc Fàbregas Bonet, president de l'Agrupació de Confraries i Germandats de la Setmana Santa de Valls.

CONVOCATÒRIA

a la 18a reunió d'arxiprestos. Dia 27 de maig de 2010

Déu vos guard,

El Sr. Arquebisbe, Dr. Jaume Pujol Balcells, convoca els arxiprestos a una reunió per al proper dia 27 de maig de 2010, dijous, a la Residència dels PP. Rogacionistes del Santuari de la Mare de Déu de Loreto de Tarragona.

ORDRE DE LA REUNIÓ

10.00: Pregària de tèrcia.

A continuació, treball.

12.00 Descans.

12.15 Continuació del treball.

14.00 Dinar i llevant taula.

TEMES A TRACTAR

1. Lectura i aprovació, si s'escau, de l'acta de la reunió anterior.
2. Pla pastoral per al trienni 2010-2013 i concreció de les activitats.
3. Proposta de temes per a la formació permanent del clergat del proper curs pastoral.

4. Precs i preguntes.

Moderador: Mn. Joan Antoni Cedó Perelló.

Rosalia Gras Minguella
Secretària general i cancellera

Tarragona, 5 de maig de 2010

CONVOCATÒRIA

a la 17a reunió del Consell Pastoral Diocesà. Dia 5 de juny de 2010

Benvolguts/ Benvolgudes,

El Sr. Arquebisbe, Dr. Jaume Pujol Balcells, convoca els membres del CONSELL PASTORAL DIOCESÀ a la propera sessió plenària.

Dia: 5 de juny, dissabte.

Lloc: Casa d'exercicis de la Selva del Camp

Hora: De 10.00 a 13.30 h

ORDRE DE LA REUNIÓ (que començarà a les 10.00 h)

10.00-10.30 Pregària de tèrcia.

Salutació del Sr. Arquebisbe.

Lectura i aprovació, si s'escau, de l'acta de la sessió anterior.

10.30-10.45 Presentació dels objectius i accions del proper Pla pastoral diocesà, per al trienni 2011-2013.

10.45-11.45 Treball per grups.

Els consellers, distribuïts en grups, posarem en comú les nostres aportacions com a resposta a la lectura i reflexió dels punts 2, 3 i 4 de la proposta adjunta.

11.45-12.00 Pausa - cafè.

12.00-12.45 Continua el treball per grups.

12.45-13.15 Síntesi i exposició dels treballs.

13.15-13.30 Informacions del Sr. Arquebisbe i torn obert de paraules.

Moderadora: Sra. M. de l'Esperança Amill.

M. Pineda Sentís
Secretària del CPD

Tarragona, 18 de maig de 2010

TEMES TRACTATS

en la reunió n. 185 del Consell Episcopal

- Preparació de la convocatòria de la propera reunió d'arxiprestos.
- Preparació de la propera reunió del Consell del Presbiteri.
- Estudi d'un esborrany de procediment d'actuació sobre béns d'interès cultural i arquitectònic presentat pel Delegat diocesà per al patrimoni artístic i documental i l'art sacre.
- Estudi d'una proposta presentada pel tanatori de Reus, relativa a la possibilitat de celebrar les exèquies als tanatoris.

Nomenaments:

- Vg. p. 255 d'aquest BUTLLETÍ.

Tarragona, 4 de maig de 2010

TEMES TRACTATS

en la reunió n. 18 del Consell del Presbiteri

- Proposta d'objectius i accions per al Pla pastoral diocesà del proper trienni 2011-2013.
- Distribuïts en quatre grups, s'ha treballat el següent qüestionari:
  1. Creieu que els objectius proposats són els que més convenen a la nostra Església diocesana, en aquests moments?
  2. Aquests objectius, ¿són viables, en el sentit que es poden anar aconseguint, perquè els veiem necessaris i tenim forces i decisió per a assolir-los?
  3. Es pot millorar algun dels objectius, en el redactat, en el plantejament general o en alguna de les seves accions?
  4. Encara que les activitats possibles les treballarem més a fons en la Reunió d'arxiprestos (objectius 1 i 4) i en el Consell Pastoral Diocesà (objectius 2 i 3), se us acut alguna activitat que cregueu que es podria proposar?

Tarragona, 6 de maig de 2010

TEMES TRACTATS

en la reunió n. 186 del Consell Episcopal

- Valoració de l'última reunió del Consell del Presbiteri.

- Pla pastoral diocesà 2011-2013:
  - Preparació del material a treballar amb els arxiprestos, per a determinar algunes activitats dels diferents objectius.
  - Aquest mateix material s'enviarà als delegats i directors de Secretariat diocesans per tal que puguin presentar les activitats que els seus organismes proposaran en aplicació dels objectius del proper trienni.
- Orientacions relatives als llibres sacramentals parroquials.
- Revisió del calendari per al proper curs 2010-2011.
- Altres temes del govern ordinari de l'arxidiòcesi i de la casa de l'Arquebisbat.

Tarragona, 11 de maig de 2010

TEMES TRACTATS

en la reunió n. 187 del Consell Episcopal

- Pla pastoral diocesà 2011-2013:
  - Preparació del material a treballar amb els arxiprestos, amb els delegats i directors de Secretariat i amb els membres del Consell Pastoral Diocesà, per a determinar possibles activitats dels objectius que els afectin més directament.
- Resultats de l'enquesta de la realitat parroquial.
- Altres temes del govern ordinari de l'arxidiòcesi.

Nomenament

— Vg. p. 255 d'aquest BUTLLETÍ.

Tarragona, 17 de maig de 2010

TEMES TRACTATS

en la reunió n. 18 d'arxiprestos

- Presentació dels objectius i accions del Pla pastoral diocesà 2010-2013: 1r: Promoure la pastoral vocacional amb l'empenta de l'Any Sacerdotal, aplicant els seus fruits a la vida cristiana i als preveres mateixos; 2n: Urgir en els cristians i cristianes laics el compromís social pel Regne en la nostra societat d'avui i d'aquí; 3r: L'educació de la fe dels joves i la seva inserció a l'Església, i 4t: L'atenció pastoral a les parròquies en el futur immediat.

- Concreció d'activitats per als objectius 1r i 4t.
- Proposta de temes per a la formació permanent del clergat del proper curs: es proposen temes per a aprofundir en els diferents objectius del Pla pastoral per al proper trienni i també temes d'actualitat.
- Informacions:
  - La creu de les jornades mundials de la joventut a la nostra arxidiòcesi.
  - Aplec de l'Esperit celebrat el proppassat dia 22 de maig.

Tarragona, 27 de maig de 2010

Delegació diocesana de vida consagrada

CARTA

relativa a la Jornada Pro Orantibus. Diumenge de la Santíssima Trinitat, 30 de maig de 2010

Pau i bé.

Us faig arribar el cartell de la Jornada Pro Orantibus que se celebra sempre el diumenge de la Santíssima Trinitat, que aquest any s'escau el 30 de maig.

Els objectius d'aquesta jornada són:

Pregària en favor dels religiosos i religioses de vida contemplativa, com a expressió de reconeixement, estima i gratitud pel que representen, i el ric patrimoni espiritual d'aquests ordes en l'Església.

Un altre objectiu és fer conèixer la vocació específicament contemplativa, tan actual i tan necessària eclesialment parlant.

Un tercer objectiu, que caldria treballar a tots els nivells de catequesi, és promocionar iniciatives pastorals dirigides a promoure la vida de pregària i la dimensió contemplativa en les Esglésies particulars, donant l'oportunitat als fidels, on sigui possible, perquè participin en les celebracions litúrgiques d'algun monestir, salvant sempre, en tot cas, les degudes exigències i les lleis de la clausura.

El lema d'enguany: «Veniu, adoradors! La vida contemplativa, cenacle eucarístic», vol remarcar el sentit d'adoració i també que la celebració diària de l'eucaristia monàstica és la força de cohesió i testimoniatge d'unitat dels germans i germanes que professen una mateixa Regla.

Seria bo que, en aquest diumenge, es fes menció, no de passada, de la jornada, i a la pregària dels fidels es pregui pels contemplatius i contemplatives.

D'una manera especial, perquè són molt «nostres», preguem pels monestirs contemplatius de la nostra Església de Tarragona: Poblet, Vallbona de les Monges, carmelites calçades (Valls), carmelites descalces (Tarragona), clarisses (Reus) i mínimes (Valls). I també, encara que no portin vida monàstica comunitària, cal recordar les ermitanes.

Atentament

Pere Cardona, ofmcap.

Delegat diocesà per a la vida consagrada

Tarragona, 20 de maig de 2010

ASSOCIACIÓ TARRACO MINUSVÀLIDS

Av. Catalunya, 32 (Passatge) - Tel. 977 22 12 14 - Tarragona

AL SERVEI DELS COL·LECTIUS DE DISCAPACITATS

EL NOSTRE FUTUR ESTÀ EN LA TEVA COL·LABORACIÓ

10.000€

BONA SORT

NO TEMAS IR DESPACIO, TEME NO AVANZAR

1,50 €

Serveis:

Microbusos - Tallers - Fàbriques

Cultura-Esport:

Biblioteca - Professors - Cursets

Atletisme - Natació - Bàsquet

Salut:

Centre mèdic - Rehabilitació -

Material ortopèdic

La nostra obra social surt dels beneficis de la venda del cupó, després de donar treball als minusvàlids

Any Sacerdotal

AUDIÈNCIA GENERAL

del Sant Pare. Dimecres, 5 de maig de 2010

‘MUNUS SANCTIFICANDI’

Benvolguts germans i germanes,

Diumenge passat, en la meua visita pastoral a Torí, vaig tenir l'alegria d'estar en oració davant el Sant Sudari, unint-me als més de dos milions de pelegrins que han pogut contemplar-lo durant la solemne ostensió d'aquests dies. Aquest llenç sagrat pot nodrir i alimentar la fe, i revifar la pietat cristiana, perquè impulsa a anar al rostre de Crist, al cos del Crist crucificat i ressuscitat, a contemplar el Misteri pasqual, centre del missatge cristià. Del cos de Crist ressuscitat, viu i operant en la història (cf. Rm 12,5), nosaltres, benvolguts germans i germanes, en som membres vius, cadascun segons la seva funció, és a dir, amb la tasca que el Senyor ha volgut encomanar-nos. Avui, en aquesta catequesi, vull tornar a recordar les tasques específiques dels sacerdots, que, segons la tradició, són essencialment tres: ensenyar, santificar i governar. En una de les catequesis anteriors vaig parlar sobre la primera d'aquestes tres missions: l'ensenyament, l'anunci de la veritat, l'anunci del Déu revelat en Crist, o —amb altres paraules— la tasca profètica de posar l'home en contacte amb la veritat, d'ajudar-lo a conèixer l'essencial de la seva vida, de la realitat mateixa.

Avui vull reflexionar breument amb vosaltres de la segona tasca que té el sacerdot, la de santificar els homes, sobretot mitjançant els sagraments i el culte de l'Església. Aquí, en primer lloc, hem de preguntar-nos: Què significa la paraula *sant*? La resposta és: *sant* és la qualitat específica del ser de Déu, és a dir, veritat, bondat, amor, bellesa absolutes: llum pura. Santificar una persona significa, per tant, posar-la en contacte amb Déu, amb el seu ser llum, veritat, amor pur. És obvi que aquesta relació transforma la persona. En l'antiguitat hi havia aquesta ferma convicció: ningú no pot veure Déu sense morir tot seguit. La força de veritat i de llum és massa gran. Si l'home toca aquest corrent absolut no sobreviu. D'altra banda, també hi havia la convicció que sense un mínim contacte amb Déu l'home no pot viure. Veritat, bondat, amor són condicions fonamentals del seu ser. La qüestió és: ¿Com pot l'home trobar aquest contacte amb Déu, que és fonamental, sense morir empès per la grandesa de l'ésser diví? La fe de l'Església ens diu que Déu mateix crea aquest contacte, que ens transforma de mica en mica en veritables imatges de Déu.

Així arribem novament a la tasca del sacerdot de «santificar». Cap home per ell mateix, partint de les seves forces, no pot posar un altre en contacte amb Déu. El do, la tasca de crear aquest contacte, és part essencial de la gràcia del sacerdoti. Això es realitza en l'anunci de la paraula de Déu, en què la seva llum ens surt

a l'encontre. Es realitza d'una manera particularment densa en els sagraments. La immersió en el Misteri pasqual de mort i resurrecció de Crist s'esdevé en el baptisme, es reforça en la confirmació i en la reconciliació, s'alimenta en l'eucaristia, sagrament que edifica l'Església com a poble de Déu, cos de Crist, temple de l'Esperit Sant (cf. Joan Pau II, *Pastores gregis*, 32). Per tant, és Crist mateix qui ens fa sants, és a dir, ens atreu a l'esfera de Déu. Però com un acte de la seva infinita misericòrdia crida alguns a «estar» amb ell (cf. Mc 3,14) i a convertir-se, mitjançant el sagrament de l'orde, malgrat la seva pobresa humana, en partícips del seu mateix sacerdoci, ministres d'aquesta santificació, dispensadors dels seus misteris, «ponts» de la trobada amb ell, de la seva mediació entre Déu i els homes, i entre els homes i Déu (cf. *Presbyterorum ordinis*, 5).

En les últimes dècades hi ha hagut tendències orientades a fer prevaler, en la identitat i la missió del sacerdot, la dimensió de l'anunci, separant-la de la de la santificació; ben sovint s'ha afirmat que caldria superar una pastoral merament sacramental. Però, ¿és possible exercir autènticament el ministeri sacerdotal «superant» la pastoral sacramental? Què significa pròpiament per als sacerdots evangelitzar? En què consisteix l'anomenada «primacia de l'anunci»? Com ho narren els evangelis, Jesús afirma que l'anunci del regne de Déu és l'objectiu de la seva missió; però aquest anunci no és només un «discurs», sinó que inclou, al mateix temps, el seu mateix actuar; els signes, els miracles que Jesús fa indiquen que el Regne ve com una realitat present i que coincideix en última instància amb la seva persona, amb el do d'ell mateix, com ho hem escoltat avui en la litúrgia de l'evangeli. I el mateix val per al ministre ordenat: ell, el sacerdot, representa Crist, l'enviat del Pare, continua la seva missió, mitjançant la *paraula* i el *sagrament*, en aquesta totalitat de cos i ànima, de signe i paraula. Sant Agustí, en una carta al bisbe Honorat de Thiabe, referint-se als sacerdots afirma: «Facin, per tant, els servidors de Crist, els ministres de la paraula i del sagrament d'ell, allò que ell va manar o va permetre» (Epist. 228, 2). Cal reflexionar si, en alguns casos, haver subestimat l'exercici fidel del *munus sanctificandi* no ha constituït potser un debilitament de la fe mateixa en l'eficàcia salvífica dels sagraments i, en definitiva, en l'obrar actual de Crist i del seu Esperit, a través de l'Església, en el món.

Per consegüent, qui salva el món i l'home? L'única resposta que podem donar és: Jesús de Natzaret, Senyor i Crist, crucificat i ressuscitat. I on s'actualitza el Misteri de la mort i resurrecció de Crist, que porta la salvació? En l'acció de Crist mitjançant l'Església, en particular en el sagrament de l'eucaristia, que fa present l'ofrena sacrificial redemptora del Fill de Déu; en el sagrament de la reconciliació, en què de la mort del pecat es torna a la vida nova, i en qualsevol altre acte sacramental de santificació (cf. *Presbyterorum ordinis*, 5). És important, per tant, promoure una catequesi adequada per a ajudar els fidels a comprendre el valor dels sagraments, però també és necessari, seguint l'exemple del sant Rector d'Ars, ser generosos, estar disponibles i atents per a comunicar als germans els tresors de gràcia que Déu ha posat a les nostres mans, i dels quals no som «amos», sinó custodis i administradors. Sobretot en el nostre temps, en el qual, per una part, sembla que la fe es va debilitant, i, per una altra, emergeixen una profunda necessitat i una recerca generalitzada d'espiritualitat, és necessari que tot sacerdot recordi que en la seva missió l'anunci missioner i el culte i els sagraments mai no van separats, i

promogui una sana pastoral sacramental, per a formar el poble de Déu i ajudar-lo a viure en plenitud la litúrgia, el culte de l'Església, els sagraments com a dons gratuïts de Déu, actes lliures i eficaços de la seva acció de salvació.

Com vaig recordar en la santa missa crismal d'enguany: «El sagrament és el centre del culte de l'Església. Sagrament significa, en primer lloc, que no som els homes els qui fem alguna cosa, sinó que és Déu el qui s'anticipa i ve al nostre encontre amb el seu actuar, ens mira i ens condueix cap a ell. [...] Déu ens toca per mitjà de realitats materials [...] que ell agafa al seu servei, convertint-les en instruments de la trobada entre nosaltres i ell mateix» (Missa crismal, 1 d'abril de 2010: *L'Osservatore Romano*, edició en llengua espanyola, 11 d'abril de 2010, p. 2). La veritat segons la qual en el sagrament «no som els homes els qui fem alguna cosa» concerneix, i ha de concernir, també a la consciència sacerdotal: cada prevere sap bé que és instrument necessari per a l'acció salvífica de Déu, però sempre instrument. Aquesta consciència ha de portar a ser humils i generosos en l'administració dels sagraments, en el respecte de les normes canòniques, però també en la convicció profunda que la pròpia missió és fer que tots els homes, units a Crist, puguin oferir-se com a hòstia viva i santa, agradable a Déu (cf. Rm 12,1). Sant Joan Maria Vianney també és exemplar sobre la primacia del *munus sanctificandi* i de la interpretació correcta de la pastoral sacramental: Un dia, davant d'un home que deia que no tenia fe i volia discutir amb ell, el rector va respondre: «Oh amic meu!, vas mal encaminat, jo no sé raonar [...], però si necessites consol, posa't allí (indicava amb el seu dit l'inexorable escambell [del confessional]) [...] i, creu-me, molts s'han agenollat allí abans que tu i no se n'han penedit» (cf. Monnin A., *Il Curato d'Ars. Vita di Gian-Battista-Maria Vianney*, vol. I, Torí 1870, p. 163-164).

Benvolguts sacerdots, viviu amb alegria i amb amor la litúrgia i el culte: és una acció que Crist ressuscitat realitza amb la potència de l'Esperit Sant en nosaltres, amb nosaltres i per nosaltres. Vull renovar la invitació que vaig fer recentment a «tornar al confessional, com a lloc on celebrar el sagrament de la reconciliació, però també com a lloc on «habitar» més sovint, perquè el fidel pugui trobar misericòrdia, consell i consol, sentir-se estimat i comprès per Déu i experimentar la presència de la Misericòrdia divina, al costat de la presència real en l'eucaristia» (Discurs a la Penitenciaría Apostòlica, 11 de març de 2010: *L'Osservatore Romano*, edició en llengua espanyola, 14 de març de 2010, p. 5). I també vull invitar tots els sacerdots a celebrar i viure amb intensitat l'eucaristia, que és al centre de la tasca de santificar; és Jesús qui vol estar amb nosaltres, viure en nosaltres, donar-se a si mateix, mostrar-nos la infinita misericòrdia i tendresa de Déu; és l'únic sacrifici d'amor de Crist que es fa present, es realitza entre nosaltres i arriba fins al tron de la Gràcia, a la presència de Déu, abraça la humanitat i ens uneix a ell (cf. Discurs al clergat de Roma, 18 de febrer de 2010). I el sacerdot està cridat a ser ministre d'aquest gran Misteri, en el sagrament i en la vida. Encara que «la gran tradició eclesial amb raó ha desvinculat l'eficàcia sacramental de la situació existencial concreta del sacerdot, salvaguardant així adequadament les expectatives legítimes dels fidels», això no treu res «a la necessària, més encara, indispensable tensió envers la perfecció moral que hi ha d'haver en tot cor autènticament sacerdotal»: el poble de Déu espera dels seus pastors també un exemple de fe i un testimoniatge de santedat (cf. Discurs a la plenària de la Congregació per al clergat, 16 de març

de 2009: *L'Osservatore Romano*, edició en llengua espanyola, 20 de març de 2009, p. 5). En la celebració dels sants misteris és on el sacerdot troba l'arrel de la seva santificació (cf. *Presbyterorum ordinis*, 12-13).

Benvolguts amics, sigueu conscients del gran do que els sacerdots constitueixen per a l'Església i per al món; mitjançant el seu ministeri, el Senyor continua salvant els homes, fent-se present, santificant. Estiguen agraïts a Déu, i sobretot estiguen a prop dels vostres sacerdots amb la pregària i amb el suport, especialment en les dificultats, a fi que siguin cada cop més pastors segons el cor de Déu. Moltes gràcies.

Conferència Episcopal Tarraconense

MISSATGE

als joves de l'Aplec de l'Esperit. Terrassa, 22 de maig de 2010

Estimats joves: Coratge!

Aplegats per l'Esperit a Terrassa, ens adrecem a vosaltres, nois i noies de les diòcesis de Catalunya, Balears i Andorra que hi heu participat, i alhora a tots els altres joves que cerquen, entre moltes propostes de vida, la que més ompli el seu desig de realització personal i de millora del petit i gran món de cada dia.

No només hem recordat la primera Pentecosta, la vinguda de l'Esperit Sant sobre els apòstols i deixebles de Jesús per a fer-ne els seus testimonis, sinó que hem viscut una nova Pentecosta, ben conscients d'haver rebut pel baptisme i la confirmació l'Esperit Sant defensor, Esperit de saviesa i d'intel·ligència, Esperit de consell i de fortalesa, Esperit de ciència i de pietat, Esperit que ens fa experimentar i invocar Déu com a Pare.

Aquest és el desè Aplec de l'Esperit en el qual, recollint la torxa de tots els anteriors, ens hem ajudat, per l'acció de l'Esperit, a refermar el convenciment que Jesús és amb nosaltres cada dia.

Us fem novament la proposta de Jesús per a viure de veritat. Ell mateix és qui se'ns ofereix com el camí, la veritat i la vida.

Què desitgeu a la vida?

- No deixeu mai de fer-vos preguntes, les grans preguntes, sobre allò que desitgeu, i alhora sigueu capaços de cercar respostes, fiant-vos de la «saviesa» i «experiència» dels qui han fet la mateixa recerca fiant-se de Jesús de Natzaret.
- No estiguen satisfets amb les quatre distraccions i entreteniments que la moda posa a les vostres mans, oblidant-vos de la recerca de sentit, de felicitat, d'amor i de veritat.
- Que no se us arrapi al cor l'individualisme, la sensació d'inutilitat, la recerca del plaer i el benefici sense cap més criteri. No us deixeu abatre pels possibles fracassos.

No fixeu els ulls en ningú més que Jesús! I sigueu deixebles seus!

- El deixeble descobreix Jesucrist, l'estima, el segueix i experimenta que, gràcies a ell, canvia la seva vida, recolzat en l'amor de Déu, el Pare.
- El deixeble sap que es troba de pas, que la veritable pàtria, la vida i l'amor del tot i per sempre serà un regal al final del camí, quan arribi a la casa del Pare, d'on ha sortit, després de traspasar l'abisme de la mort, perquè Jesús hi ha passat, l'ha vençuda i nosaltres formem la mateixa cordada.
- El deixeble llegeix, medita, prega amb l'Antic i el Nou Testament, on troba una Paraula que és bona notícia, orientació, ànim, coratge i, alhora, exigència.
- El deixeble s'interessa per la persona concreta, la seva història, vida, necessitats i, si cal oferir-se per a un servei, el fa; i si cal fer festa, hi participa; i si cal oferir consol, l'ofereix.
- El deixeble necessita un aliment que és el Crist, per a restar-hi unit, rebre els seus dons i donar fruit. Per això participa, sobretot els diumenges, de l'eucaristia amb els altres germans en la fe.
- El deixeble camina al costat dels altres deixebles, formant part de la família que és l'Església.
- El deixeble esdevé proïsme, capaç de dialogar, d'ajudar, de sacrificar-se pels altres, tot explicant i donant testimoni de les raons de la seva vida i, sobretot, oferint la pròpia experiència d'amistat amb Jesús.
- El deixeble, malgrat les ofertes més fàcils i les dreceres més atractives que se li ofereixen, no abandona.
- El deixeble pot contemplar el món, els fets, les persones i ell mateix d'una manera diferent, des de la mirada amorosa de Déu, que reconeix en Jesús, gràcies a la pregària.
- El deixeble té Maria com a Mare, se li confia i se sent encoratjat a respondre —com ella— amb un sí a la missió a la qual Déu el crida.

Sigueu membres vius de l'Església, la família de Déu

Sí, l'Església us necessita, us necessitem, per rejuenir-la, per fer-la llar acollidora per als altres joves. I vosaltres la necessiteu perquè us ofereix el Crist i els seus dons. L'Església us acompanya en el vostre camí, i hi trobareu el perdó, la fortalesa, la pau, el millor tresor.

Visqueu units i sigueu membres vius de la nostra família eclesial, la de Jesús i la de tots nosaltres, malgrat que a vegades enfosquim el seu rostre. Col·laboreu a fer-la més bonica, més atractiva, més coherent amb la bona notícia que ofereix.

Confieu en l'Esperit!

Sense el gran do de Jesús, l'Esperit Sant, res no podem.

L'Esperit:

- Renta tot el que no és net, en nosaltres i fora de nosaltres.

- Rega el que és sec, sigui de fe, d'esperança, d'estimació, de raons per a viure. És aigua que amoreix tantes i tantes sequeres interiors.
- Guareix tota malaltia.
- Suavitza les nostres asprors, malhumors, tensions, dureses.
- Ens enfervoreix quan el desamor a Déu i als altres se'ns arrapa al cor.
- Ens condueix ben regits i orientats.
- Dóna el mèrit de la virtut, el camí de la salut, la joia immortal i plena.

Amb els dons de l'Esperit, recolzats en l'amor de Déu Pare, acompanyats cada dia pel Senyor Jesús, visqueu la vostra vida de cada dia, a la família, al treball o estudiant, a la parròquia, al grup o moviment... sense por i amb la joia de ser testimonis de la bona nova.

Amb tot l'afecte i la benedicció dels vostres bisbes.

secció de notes i comunicacions

TROBADA D'ESCOLANS

Lloc: Parròquia de Sant Martí d'Altafulla

Dia: divendres 25 de juny

Horari: de 10.00 h a 16.00 h

Activitats: Gimcana, jocs, eucaristia, piscina...

Últim dia per a inscriure's: diumenge 20 de juny al mossèn de la Parròquia.

Organitza: Secretariat diocesà de vocacions.

IX JORNADES INTERDIOCESANES DE CATEQUESI

Lloc: Seminari Conciliar de Barcelona

Dies: de l'1 al 3 de juliol de 2010

Tema: Esdevenir cristià. Pedagogia de la Iniciació cristiana

Organitza: Secretariat Interdiocesà de Catequesi de Catalunya i les Illes Balears (SIC)

nou taller
d'enquadernació

IMPREMTA VIRGILI

VIRGILI
IMPRESSORS
100
anys
al vostre servei

C/ Ferrers, 1 · 43003 Tarragona · Tel i Fax 977 333 351 · grafica@impremtavirgili.com

